

תת"ע 2279/01/15 - מדינת ישראל נגד אגנה קסה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 2279-01-15 מדינת ישראל נ' קסה אגנה
תיק חיצוני: 60200586562

בפני כבוד הסגן נשיא יהושע צימרמן
מאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד כהן
נגד
נאשם אגנה קסה
ע"י ב"כ עו"ד אורון

פסק דין

אני מזכה את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום וזאת מחמת הספק.

כתב האישום ומהלך הדיון

1. הנאשם הואשם בנהיגה בשכרות וזאת בהמשך לבדיקת שכרות שנערכה לו באמצעות מכשיר ינשוף. הסנגור כפר במיוחס לנאשם בכתב האישום, כפר בכך שהנאשם נהג ברכב, וכן כפר בתוצאות בדיקת הינשוף ובתקינותו של המכשיר.
2. נשמעו ההוכחות בתיק, העידו עדי התביעה -השוטר אשר ביצע את בדיקת הינשוף והמתנדבים אשר עיכבו את הנאשם לבדיקת הינשוף והוגשו תרשומותיהם. מטעם ההגנה העיד הנאשם.
3. טענות רבות בפי הסנגור, טענות אשר הועלו במהלך המשפט והועלו בהרחבה רבה בסיכומיו המפורטים, ואולם די, לטעמי, לדון בשאלה האם הוכח למעלה מכל ספק סביר כי הנאשם נהג ברכב שהרי אם יקבע כי קיים ספק בשאלה זו אין עוד צורך לדון בשאלות הנוספות שהועלו במסגרת סיכומי הצדדים. משכך יש לעיין תחילה בתרשומותיהם ובעדויותיהם של המתנדבים דושינסקי ווינשטוק עדויות אשר מתייחסות לשאלה הנדונה, ולבחון האם מעדויות אלו ניתן לבסס קביעה למעלה מכל ספק סביר כי הנאשם הוא שנהג ברכב.

דיון והכרעה.

עדותו של המתנדב וינשטוק

4. העד ערך דו"ח פעולה (1/ת) אשר הוגש לבית המשפט. מתרשומתו ועדותו בבית המשפט עולה כי נהג בניידת המשטרתית כאשר המתנדב דושינסקי נוסע עימו. בשלב מסוים הבחין במראות הניידת כי רכב אשר נסע מאחוריו ובכיוון נסיעתו, נעצר בסמוך לתחנת אוטובוס ואורות הרכב כובו. בשל כך דושינסקי ירד מהרכב וינשטוק המשיך בנסיעה עד לכיכר סמוכה, ביצע בכיכר פניית פרסה וחזר על עקבותיו כך שהניידת הגיע ממול רכב הנאשם ובמסלול הנגדי. ניתן להתרשם ממהלך זה בסקיצה שערך העד במסגרת תרשומתו 1/ת. ברור כי קיים קושי להבחין בנעשה ברכב אשר נוסע מאחורי הניידת וזאת כאשר ניתן לצפות בנעשה רק דרך מראות הניידת, וודאי שכך הדבר בשעת לילה. בנוסף לאמור אין ספק כי בנסיבות האמורות מתרחש ניתוק בקשר העין. העד טען בתחילה, בחקירתו הנגדית, כי שמר על קשר עין רצוף ואולם בהמשך הסביר כי בנסיבות אלו כאשר ניתוק של קשר העין הינו לשניה, בשל הסיבוב בכיכר, לא ניתן לראות בכך ניתוק קשר עין.

עדותו של המתנדב דושינסקי.

5. העד ערך את טופס ההזמנה לדין (2/ת). לטופס חזית וגב וכאשר בגב הטופס תרשומת הנושאת כותרת "נסיבות המקרה". מתרשומת זו בשילוב עם עדותו בבית המשפט עולה תמונה שונה לחלוטין. העד מוסר כי הניידת המשטרתית היתה בעצירה וכי וינשטוק היה מחוץ לניידת וטיפל בארוע אחר ובנבדק אחר. באותה העת אף הוא - דושינסקי היה מחוץ לניידת. בשלב זה רואה דושינסקי את רכב הנאשם נעצר בתחנת אוטובוס ונהגו יוצא מהרכב. על אף שהן דושינסקי והן וינשטוק נמצאים מחוץ לניידת ועל אף שהמרחק ביניהם לנאשם הינו כ 30 מטר בלבד, שניהם עולים לניידת תוך זניחת הטיפול בנבדק האחר, ממשיכים בנסיעה קדימה תוך התרחקות מהנאשם ורכבו, שהרי הנאשם נמצא מאחוריהם, פונים פניית פרסה בכיכר, תוך איבוד קשר עין עם הנאשם, חוזרים על עקבותיהם, ומגיעים למולו של הנאשם כמפורט בסקיצה אשר ב 1/ת, ובשלב זה דושינסקי יוצא מהרכב וניגש לנאשם. מאידך גיסא, בדו"ח פעולה (4/ת) אשר נערך ע"י העד דושינסקי מציין העד בסעיף 6 כדלקמן " **עמדנו בכיכר העליה בבדיקת רכב 30 מטר מתחנת האוטובוס רכב הנ'ל זיהה אותנו עם גשר תאורה עצר את הרכב בתחנת אוטובוס ירד להשתין נגשתי אליו ביקשתי ר.נ...** "

השוואת גירסאות המתנדבים.

6. ניתן להתרשם על נקלה כי לכל עד "תיאור" אחר, קיימות סתירות מהותיות בין הגירסאות, ובכל הנוגע לעד דושינסקי ישנה אף אי התאמה בין שתי התרשומות שערך. האם הניידת היתה בנסיעה או בעצירה? האם וינשטוק ודושינסקי היו מחוץ לניידת או בתוכה? האם ההגעה לנאשם היתה כאשר דושינסקי ברכב או שמא דושינסקי הגיע רגלית לנאשם? האם וינשטוק טיפל בנבדק אלמוני אחר או לא? בנוסף לכל זאת בית המשפט מתקשה להבין את התנהלות דושינסקי, על פי גירסתו המפורטת בת/2 ובעדותו בבית המשפט. מדוע העד דושינסקי, אשר לדבריו כבר היה מחוץ לניידת וכאשר הנאשם מולו במרחק של כ 30 מטר ממנו, לא פונה

לעבר הנאשם רגלית תוך שמירת קשר עין רצוף, ותחת זאת מבכר להכנס לרכב כאשר בשלב זה הנאשם נמצא מאחוריו עד אשר יגלה לנגד עיניהם לאחר הסיבוב בכיכר ? גם לדושינסקי לא היתה תשובה לשאלה זו (פרוטוקול עמ' 17 ש' 25-26).

7. בית המשפט ער לעובדה הידועה כי לא בנמצא עדויות התואמות באופן מושלם אחת את רעותה ולהיפך, כאשר העדויות תואמות בהתאמה מלאה ומושלמת יש לשאול באשר למהימנותן. לנוכח האמור ניתן לקבל, לדוגמא, אי התאמות בהערכת מרחקים, זמנים, וכד' ואולם לא ניתן לקבל אי התאמות הנוגעות לעובדות פשוטות וברורות אשר לא מתיישבות לחלוטין זו עם זו, אי התאמות אשר מעלות ספק רב באשר לנתונים מהותיים בארוע, ומעלות ספק באשר לדיוק בתרשומות.

טענת ההגנה של הנאשם כי אחר נהג ברכב.

8. אין חולק כי הנאשם טען החל מתחילתו של הארוע כי אדם אחר נהג ברכב, וטענה זו מוצאת ביטוי באופן עיקרי בכל תרשומות המתנדבים. מתרשומות המתנדבים עולה כי הנאשם אף הצביע בשלב מסוים של הארוע על אדם אשר היה במרחק מה מהמקום וטען כי הוא זה אשר נהג ברכב. לגירסתו של הנאשם, האדם האחר נכח במקום בתחילת הארוע וברח מהמקום. המתנדבים מנגד טוענים, בהסתמך על תרשומתם, כי הנאשם הצביע על אדם שהיה במרחק רב מהמקום ומדובר בשלב מאוחר של הארוע ולפיכך לא התייחסו לטענתו. עוד מוסרים המתנדבים בעדותם כי לא מצאו כל מקום לבחון הטענה מאחר ולא היה להם כל ספק באשמת הנאשם (עמ' 10 ש' 28 ו- עמ' 16 ש' 20). אין לי ספק בתום ליבם של המתנדבים ואני משוכנע כי העדים שוכנעו בכל ליבם כי הנאשם הוא שנהג ואולם לנוכח הסתירות המהותיות בתרשומות המתנדבים עולה ספק שמא התרשומות אינן מדויקות אף באשר לנתון זה.

נעלי הנאשם.

9. התביעה בסיכומיה ייחסה משקל משמעותי לנתון נוסף אשר עלה בתרשומות המתנדבים. שני המתנדבים מסרו כי הנאשם היה מחוץ לרכבו ללא נעליים וכאשר לרגליו גרביים בלבד, ובה בעת נמצאו נעליים בתוך הרכב ליד דוושות הנהג. סבורה התביעה כי יש בכך כדי לתמוך בטענתה כי הנאשם הוא שנהג ברכב. אינני מקבל הטענה וזאת מבלי לקבוע מסמרות לגופה של הסוגיה. בית המשפט מתקשה לקבל את התנהלות המתנדבים אף בעניין זה. בעדותו מסר וינסטוק כי צילם את הנעליים. העד נשאל האם העביר את התמונות למשטרה והשיב " **אני לא חושב משום שזה לא כ"כ רלוונטי לעניין התביעה** " העד נשאל בהמשך " **למה צילמת אותן?** " והשיב " **זה נראה לי מצחיק בזמנו שאדם עומד בחוץ עם גרביים נעלי מתחת לדוושות האוטו** " (עמ' 9 ש' 11 ואילך). הסנגור הוסיף ושאל בעניין זה, העד השיב את אשר השיב והסנגור התייחס לכך בהרחבה בסיכומיו. בית המשפט מתקשה כאמור להבין התנהלות זו של העד. אם הצילום רלוונטי יש להעבירו לגורמי החקירה, ואם, לדידו של המתנדב, אינו רלוונטי, מדוע לצלם ? הרי המתנדבים בעת פעילותם המשטרתית אמורים לפעול במסגרת תפקידם המשטרתית ותו לא !! לגופו של עניין ברור כי ראיה בתיק צריכה להשמר ע"י גורמי החקירה, על הראיה להיות זמינה ועומדת לעיון והעתקת הנאשם, וככל שמבקשים לעשות

בה שימוש במשפט יש להציגה בבית המשפט כדי שניתן יהיה לבחון אותה. כל זאת כאמור לא נעשה שהרי העד כלל לא סבר שיש חשיבות לראיה זו. כך הדבר גם באשר לנעללים גופן. למאשימה בסיכומיה טענות כלפי הנאשם אשר הצטייד בנעליו והציגן בדיון לתמיכה בטענותיו, ואולם כל הסוגיה היתה מתבררת על נקלה אילו גורמי החקירה היו עושים מלאכתם, תופסים כנדרש את הנעללים, ומציגים את המוצג במשפט, פעולה שכאמור לא בוצעה.

גירסתו של הנאשם בעדותו בבית המשפט.

10. טוענת התביעה ממושכות בסיכומיה בכל הנוגע לגירסת הנאשם בעדותו בבית המשפט. אכן בית המשפט מתקשה לקבל את עדות הנאשם, בכללותה, כמהימנה. הסברי הנאשם בדבר הנסיבות שהובילו לנהיגתו של האדם האחר, תמוהים. בית המשפט גם מתקשה למצוא הצדקה לאי נכונותו של הנאשם למסור, אף היום, את שמו של הנהג האחר. יחד עם זאת אין די בגירסה תמוהה בחלקה כדי להביא להרשעתו של נאשם. תמיהות העולות מגירסת נאשם יכולות לחזק את גירסת עדי התביעה ואולם לא לבוא במקומן. החוסרים, הסתירות והשאלות העולות מתרשומות עדי התביעה ומעדותם אינם יכולים לבוא לידי ריפוי בעזרת התמיהות העולות מגירסת נאשם.

סוף דבר אני מזכה את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום וזאת חמת הספק.

ניתן היום, ה' ניסן תשע"ח, 21 מרץ 2018, בנוכחות הצדדים.